

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/24/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813203408
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Brixiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7813203408.3

Rozhodnutie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Drahomíry Brixiovej a členov senátu JUDr. Jozefa Vancu a JUDr. Juraja Sopoligu v právnej veci navrhovateľa: CD Z., s.r.o., T. vězňů XXXX/XX, W. Y., 11X XX T. 1, Česká republika, IČO XXX XX XXX, zastúpeného advokátskou kanceláriou S. T., s.r.o., J. 4, XXX XX F., IČO XX XXX XXX, proti odporcovi: V. U., nar. X.XX.XXXX, Q. XXXX/X, XXX XX C., o zaplatenie 436,00 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 26.8.2014 č. k. 12C/410/2013-68 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania.

Účastníkom nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zmenkovú sumu vo výške 436,00 eur spolu so 6% ročným úrokom od 25.9.2013 do zaplatenia a zmenkovú odmenu vo výške 1/3% zmenkovej sumy, teda 1,45 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Súčasne rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil peňažnú pohľadávku podľa čl. 4/1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a navrhol, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie zmenkovej sumy 436,00 eur, zmenkového úroku vo výške 0,25% denne zo sumy 436,00 eur od 27.6.2010 do zaplatenia, 6% ročného úroku zo sumy 436,00 eur od 10.9.2010 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 1/3% zo zmenkovej sumy, čomu zodpovedá suma 1,45 eur a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil odporca dňa 26. augusta 2009 na zmenkovú sumu 436,00 eur a zaviazal sa zaplatiť aj zmenkový úrok vo výške 0,25% denne od 27. júna 2010. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Uviedol, že indosant predložil zmenku k zaplateniu, vystaviteľ však neposkytol žiadnu úhradu. Poukázal na to, že zmenková listina bola opatrená doložkou „bez protestu“, vyššie uvedené skutočnosti indosant nenechal zistiť verejnou listinou. Navrhovateľ pripojil k návrhu originál zmenky, z ktorej práva uplatňuje a nežiadal nariadenie pojednávania.

Súd prvého stupňa zistil, že navrhovateľ je zahraničnou právnickou osobou so sídlom na území Českej republiky a odporca je fyzickou osobou, ktorá má bydlisko na území Slovenskej republiky, žalovaná zmenka bola vystavená na území Slovenskej republiky, kde je aj jej platobné miesto. Konštatoval, že právomoc súdu konať a rozhodnúť vo veci je daná ustanovením čl. 2 ods. 1 Nariadenia rady ES č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach.

Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa čl. 2 ods. 1, čl. 4 bod 1, čl. 5 ods. 1 až 3, čl. 7 ods. 3 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu súd prvého stupňa uviedol, že v súlade s čl. 5 ods. 2 Nariadenia bolo doručované odporcovi na odpoveď vzorové tlačivo „C“, odporca sa k veci nevyjadril.

Nárok zo zmenky uplatnený navrhovateľom posúdil súd prvého stupňa podľa § 5 ods. 1 až 3, § 10 ods. 1 a 2, § 12 ods. 1, § 13 ods. 1 a 2, § 14 ods. 1 a ods. 2 písm. b/, § 17, § 48 ods. 1, § 75, § 76 ods. 1 až 4 a § 77 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb. zmenkového a šekového, § 2 ods. 1 zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a uviedol, že zmenka je listinný cenný papier, ktorý môže slúžiť ako zaistenie peňažného záväzku a zmenku možno uplatniť až potom, čo povinnosť na základe pôvodného peňažného záväzku nebola splnená. Uviedol, že zmenku možno prevádzať rubopisom (indosamentom), ktorým je písomné vyhlásenie zmenkového veriteľa, teda majiteľa zmenky (indosanta), na rube zmenky alebo na jej privesku, v ktorom indosant vyjadruje svoj úmysel previesť zmenku, určí indosatára, teda nového majiteľa zmenky a obsahuje podpis indosanta. Zdôraznil, že takýmto prevodom práv zo zmeniek indosatár nadobúda právo zo zmenky, nie však právo predchádzajúceho majiteľa. Súd prvého stupňa poukázal na to, že v čase vystavenia zmenky dňa 26.8.2009 bolo možné zabezpečenie úverového vzťahu vystavením zmenky, čo však v súčasnosti podľa platných právnych predpisov už možné nie je. Zo zmenky vyplynulo, že miestom jej vystavenia bola C., dátum vystavenia 26. augusta 2009 na sumu 436,00 eur. Odporca ako vystaviteľ zmenky sa zaviazal v zmenke: „zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: T., s.r.o., IČO 35 XXX XXX, T. XX, XXX XX F., zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka číslo 23636/B“ sumu štyristotridsaťšesť eur a zmenkový úrok 0,25% denne od 27. júna 2010; splatné: T., s.r.o., T. XX, XXX XX F.; „bez protestu“; „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“.

Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že indosovaním zmenky došlo k situácii, kedy zmenka stratila charakter zabezpečovacej zmenky a stala sa zmenkou na platenie. Preto podľa § 17 Zákona zmenkového a šekového nastala právna situácia, ktorá umožňovala odporcovi ako žalovanému zo zmenky robiť majiteľovi zmenky námietky, ale len vtedy, ak odporca ako zmenkový dlžník preukáže, že nový majiteľ zmenky konal v čase nadobúdania zmenky vedome na jeho škodu. Konštatoval, že v konaní nebolo preukázané, že by odporca od vystavenia zmenky, ani po jej indosovaní vzniesol nejaké námietky proti zmenke, preto zmenku a záväzky zo zmenky posudzoval podľa Zákona zmenkového a šekového. Súd prvého stupňa zdôraznil, že podľa § 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase vystavenia zmenky, sa zakazovalo splniť dlh zmenkou alebo šekom, dlh bolo možné iba zabezpečiť zmenkou, a to maximálne vo výške aktuálnej istiny nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého úveru. Zmenku prijatú alebo vyplnenú veriteľom v rozpore s týmto zákonným obmedzením veriteľ nemohol prijať a bol povinný takúto zmenku dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. To platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Súd prvého stupňa poukázal na to, že navrhovateľ predmetnú zmenku nadobudol indosamentom, stal sa riadnym majiteľom zmenky, preto môže podľa § 48 ods. 1 a § 77 ods. 1 Zákona zmenkového a šekového postihom žiadať od odporcu zaplatenie zmenkovej sumy, 6% úrokov odo dňa splatnosti zmenky a požadovať odmenu vo výške 1/3% zmenkovej sumy. S poukazom na ustanovenie § 5 a § 77 ods. 2 Zákona zmenkového a šekového súd prvého stupňa uviedol, že v zmenkách na videnie môže vystaviteľ zmenky ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy. V predmetnej zmenke bola úroková miera uvedená sadzbou 0,25% denne, teda 91,25% ročne. Súd prvého stupňa uviedol, že Zákon zmenkový a šekový výšku tejto úrokovej miery neupravuje a ponecháva to na vystaviteľa zmenky, podľa § 39 Občianskeho zákonníka však súd prvého stupňa skúmal, či pre neprimeranú výšku úroku nie je právny úkon v rozpore s dobrými mravmi, a teda či nie je takýto úkon neplatný.

Zmenkový úrok a úrok z pôžičky alebo úveru plní funkciu odmeny za poskytnuté peňažné prostriedky a musí byť primeraný, podľa záveru súdu prvého stupňa však za primeraný nemožno považovať ročný úrok, ktorý sa rovná dlžnej istine alebo ju prevyšuje. Poukázal na to, že podľa údajov zistených z internetovej stránky NBS v čase vystavenia zmenky boli úrokové sadzby uplatňované bankami pri spotrebiteľských a ostatných úveroch pre domácnosti nižšie ako 14% ročne, dohodnutý zmenkový úrok vo výške 0,25% denne, t. j. 91,25% ročne teda túto sadzbu viacnásobne prevyšuje. Súd prvého stupňa preto takúto úrokovú doložku na zmenke považoval za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi, v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a preto žalobu v časti o zaplatenie úrokov 0,25% denne zamietol.

Súd prvého stupňa zaviazal odporcu na zaplatenie zmenkovej sumy 436,00 eur a 6% ročného úroku zo zmenkovej sumy odo dňa zročnosti zmenky, v prejednávanej veci odo dňa nasledujúceho po doručení návrhu odporcovi z dôvodu, že navrhovateľ nepredložil dôkaz, kedy pred podaním návrhu predložil zmenku odporcovi k zaplateniu, teda kedy sa stala zmenka zročnou. Súd prvého stupňa vychádzal z toho, že za predloženie zmenky na platenie sa všeobecne uznáva aj uplatnenie práva zo zmenky na súde, preto navrhovateľovi priznal 6% ročný úrok zo zmenkovej sumy od 25.9.2013, teda odo dňa nasledujúceho po doručení návrhu odporcovi a v prevyšujúcej časti návrh o zaplatenie 6% úrokov zo zmenkovej sumy zamietol.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože navrhovateľ bol v konaní čiastočne úspešný čo do priznanej zmenkovej istiny vo výške 436,00 eur a zmenkovej odmeny, bol však neúspešný v časti nepriznaného zmenkového úroku 0,25% denne z dlžnej sumy, čo niekoľkonásobne prevyšuje žalovanú istinu a taktiež bol čiastočne neúspešný aj v uplatnenom 6% ročnom úroku zo zmenkovej sumy.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Odvolaním napadol výrok, ktorým súd prvého stupňa zamietol zmenkový úrok 0,25% denne zo zmenkovej sumy, výrok, ktorým súd prvého stupňa čiastočne zamietol 6% ročný úrok a výrok o nepriznaní náhrady trov konania navrhovateľovi. Odvolanie odôvodnil tým, že konanie na súde prvého stupňa má vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a účastníkovi konania sa postupom súdu prvého stupňa odňala možnosť konať pred súdom a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že predmetnú zmenku vystavil odporca, ktorú dobrovoľne podpísal a sadzba zmenkového úroku 0,25% denne napísaná na zmenke bola odporcovi známa v čase vystavenia zmenky. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Českej republiky, ktoré konštatovali, že z povahy zmenky ako abstraktného a nesporného záväzku vyplýva, že majiteľ zmenky nemusí pri jej predložení na zaplatenie a vymáhanie preukazovať, že odporca zmenkovú sumu aj skutočne dlhuje. Táto nespornosť záväzku odporcu zo zmenky sa vzťahuje na celý záväzok obsiahnutý na zmenke, teda aj na zmenkový úrok. Ďalej navrhovateľ citoval z viacerých rozhodnutí okresných súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach a z rozsudku Krajského súdu v Nitre, ktorý vyslovil, že zmluvná pokuta vo výške 0,25% za každý deň omeškania nie je neprimeraná vzhľadom na účel, ktorý zmluvná pokuta ako zabezpečovací inštitút zabezpečuje. Účelom zmluvnej pokuty je donútiť dlžníka hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu plateniu záväzku a zároveň má sankčný charakter, lebo dlžníka, ktorý poruší zmluvnú povinnosť, trestá v podobe ďalšej povinnosti zaplatiť peňažnú čiastku v dohodnutej výške. Zmluvná pokuta 0,25% z istiny 533,00 eur za každý deň omeškania predstavuje 1,33 eur denne, čo nie je (podľa záveru Krajského súdu v Nitre) neprimeraná účelu, ktorý bol dohodou o zmluvnej pokute sledovaný.

Navrhovateľ v odvolaní považoval za nesprávny záver súdu prvého stupňa, ktorý nepriznal navrhovateľovi 6% ročný úrok zo zmenkovej sumy odo dňa zročnosti zmenky, ale priznal tento úrok až odo dňa nasledujúceho po doručení návrhu v tejto veci odporcovi. Uviedol, že súd prvého stupňa nedoručil navrhovateľovi vyjadrenie odporcu na tlačive „C“, čím zmaril navrhovateľovi možnosť vyjadriť sa v konaní pred súdom prvého stupňa, a preto ak odporca tvrdí, že predložené doklady o úhradách predstavujú platby na zmenku, navrhovateľ žiadal, aby odporca toto svoje tvrdenie v konaní preukázal, a to tým, že preukáže, že zmenka bola v čase jednotlivých úhrad už splatná, teda že bola odporcovi

predložená na platenie. Ďalej uviedol, že nie je mu známe, aby niektorý z účastníkov konania splatnosť zmenkovej pohľadávky tohto konania spochybňoval. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie. Zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 31,54 eur (bez DPH) za podané odvolanie a 8,04 eur (bez DPH) režijný paušál.

Odvolanie navrhovateľa bolo odporcovi doručené 8.11.2014, vyjadrenie k odvolaniu nepodal.

Odvolačný súd prejednal odvolanie navrhovateľa v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., pretože nejde o odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej, na prejednanie ktorého by bolo potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 214 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Výrok rozsudku, ktorým súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zmenkovú sumu 436,00 eur so 6% ročným úrokom od 25.9.2013 do zaplatenia a zmenkovú odmenu vo výške 1/3% zmenkovej sumy, teda 1,45 eur, nebol odvolaním napadnutý, stal sa právoplatným a nebol odvolacím súdom preskúmaný.

Odvolačný súd sa podľa § 219 ods. 2 O. s. p. stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa v napadnutej časti. Na doplnenie odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a k odvolaniu navrhovateľa odvolací súd uvádza nasledovné:

Odvolačný súd považuje v tomto konaní za nesporné, že na prejednávajúcu vec je potrebné aplikovať Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „Nariadenie“). Neznamená to však, že ak navrhovateľ predložil v tomto konaní ako jediný listinný dôkaz prvopis zmenky, že súd podľa čl. 4/4 Nariadenia, ak sa domnieva, že informácie, ktoré poskytol navrhovateľ nie sú dostatočne jasné, alebo primerané a pokiaľ sa pohľadávka nezdá byť zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, že nemôže navrhovateľovi uložiť doplniť informácie alebo dokumenty v lehote určenej súdom. Na tento účel vnútroštátny súd použije vzorové tlačivo B, ktoré je uvedené v prílohe II tohto Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007. Podľa čl. 5/1. tohto Nariadenia európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné, avšak súd môže nariadiť ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak o to požiada niektorá zo strán. Preto súd prvého stupňa v tomto konaní o vydanie rozsudku môže od navrhovateľa požadovať okrem predloženej zmenky aj iné listinné dôkazy.

Odvolačný súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vo veci postupoval správne, keď podľa čl. 4 bod 4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, zaslal navrhovateľovi tlačivo „B“, ktoré tvorí prílohu č. 2 tohto nariadenia, teda tlačivo o doplnenie alebo opravu tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky s výzvou predložiť súdu doplňujúce informácie a dokumenty, ak sa domnieval, že informácie, ktoré poskytol navrhovateľ v návrhu na začatie konania nie sú dostatočne jasné alebo primerané alebo uplatnená pohľadávka sa nezdá byť zjavne neopodstatnená.

Navrhovateľ na túto výzvu v tlačive „B“ reagoval písomným podaním zo 4.10.2013, v ktorom uviedol, že ako navrhovateľ poskytol súdu dostatočne jasné a primerané informácie o uplatnenej pohľadávke, ktorá je založená na zmenkových nárokoch vyplývajúcich z platnej zmenky a za tým účelom navrhovateľ predložil súdu originál zmenky, preto nie je zo strany navrhovateľa čo doplniť alebo opraviť. Uviedol, že ako navrhovateľ si uplatnil v tomto konaní majetkové právo zo zmenky a nie z pohľadávky, disponuje len indosovanou zmenkou a nemá k dispozícii iné primerané a presné údaje alebo listiny, ktoré súd vyžaduje a ktoré by mohol nad rámec už v návrhu uvedeného predložiť alebo oznámiť súdu. Preto nemá dostatočne presné a primerané údaje na to, aby mohol zodpovedne zhodnotiť typ zmenky a titul jej vzniku.

Odvolačiemu súdu aj súdu prvého stupňa z ich rozhodovacej činnosti je známe, že obchodná spoločnosť T. s.r.o., T. XX, F. ako remitent (osoba, ktorej sa malo platiť zo zmenky) uvedená na predmetnej vlastnej zmenke, poskytovala a poskytuje spotrebiteľské úvery a vedie množstvo súdnych a exekučných sporov na súdoch v Slovenskej republike o vymáhanie peňažných pohľadávok zo spotrebiteľských úverov. Na zabezpečenie týchto pohľadávok zo spotrebiteľských úverov vystavovala a prijímala zmenky, ktoré mali zabezpečovaciu funkciu k jeho pohľadávkam zo spotrebiteľských úverov voči spotrebiteľom podľa § 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v období od 1.8.2008, kedy tento Zákon o spotrebiteľských úveroch umožňoval zmenkou zabezpečiť nároky zo spotrebiteľských úverov. Aj predmetná zmenka bola vystavená dňa 26.8.2009, teda v tomto období po 1.8.2008. Až nový Zákon č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov s účinnosťou od 2.4.2010 neumožňuje, aby zmenka mala vo vzťahu k spotrebiteľským úverom ani platobnú, ani zabezpečovaciu funkciu.

Odvolačí súd v tejto súvislosti uvádza, že Zákon zmenkový a šekový je osobitnou právnou úpravou, ktorá má prednosť pred všeobecnými právnymi predpismi, teda pred Obchodným zákonníkom aj Občianskym zákonníkom, pretože zmenkové právo patrí do oblasti súkromného práva, kedy ingerencia štátu a súdu má len jeden cieľ a to ochranu individuálnych záujmov a nie záujmov verejných. Základnou súkromnoprávnou normou, ktorá sa používa aj na záväzkové vzťahy, ak nie sú osobitne upravené v Zákone zmenkovom a šekovom, je Občiansky zákonník a Obchodný zákonník. Samotná abstraktnosť zmenky neumožňuje, aby zmenkovo zaviazaná osoba sa bránila tým, že bola pri podpise zmenky uvedená do omylu, spočívajúcom v neznalosti zmenkovo-právnych vzťahov, z neznalosti práva alebo z nepochopenia obsahu zmenky. Táto neznalosť nemôže byť ospravedlnením dlžníka zo zmenky.

Zásada abstraktnosti zmenky však môže byť prelomená vtedy, ak pôjde o konanie úplne zakázané - v rozpore so zákonom. V takom prípade neplatnosť zmenky sa nezakladá na omyle, ale na rozpore zmenky s právom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Súd preto v konaniach, kde sú uplatňované práva veriteľov zo spotrebiteľských zmlúv vrátane spotrebiteľských úverov na základe prvopisu zmenky, má podľa § 39 Občianskeho zákonníka skúmať, či uplatnenie práv veriteľa zo zmieniek nie je konaním, ktoré je v rozpore s právom podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s kogentnými ustanoveniami zákonov na ochranu spotrebiteľa, ak spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, a preto by takéto neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka boli neplatné. Zvlášť podľa § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka, ak sa predmetnou zmenkou požaduje od odporcu ako spotrebiteľa v prejednávanej veci zmenkový úrok 0,25 % denne, čo predstavuje 91,25 % ročný úrok, ktorý je uvedený priamo na zmenke.

Odvolačí súd poukazuje aj na Smernicu rady Európskej únie č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá bola priamo prevzatá do právneho poriadku Slovenskej republiky - Občianskeho zákonníka v piatej hlave - §§ 52 - 54 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktoré neodporujú Nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie o veciach s nízkou hodnotou sporu a taktiež neodporujú Zákonu č. 191/1950 - Zákon zmenkový a šekový a čl. 351 Zmluvy o Európskej únii, podľa ktorej je Slovenská republika viazaná Ženevskou zmenkovou konvenciou a Ženevským jednotným zmenkovým zákonom.

Navrhovateľ v tomto konaní uplatnil peňažnú pohľadávku podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, preto súd prvého stupňa mal vec prejednávať podľa tohto nariadenia a nie podľa § 175 Občianskeho súdneho poriadku, ktorým sa upravuje konanie o vydanie zmenkového platobného rozkazu iba na návrh navrhovateľa. Nemal preto prejednávanú vec právne posudzovať podľa Zákona č. 191/1950 Zb. - Zákon zmenkový a šekový, lebo predložená zmenka je v tomto konaní podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 iba jedným z dôkazov na vydanie navrhovaného rozsudku. Nie je však jediným dôkazom, ako je to v konaní podľa § 175 O. s. p. o vydanie zmenkového platobného rozkazu. Súd prvého stupňa preto správne vyzýval navrhovateľa vzorovým tlačivom „B“, ktoré je uvedené

v prílohe č. II. Nariadenia, na doplnenie ďalších informácií a dôkazov. Ak navrhovateľ nepredložil ďalšie požadované dôkazy okrem zmenky, súd prvého stupňa nemal predmetný uplatnený nárok posudzovať podľa Zákona č. 191/1950 Zb. - Zákon zmenkový a šekový. Navyše, súd prvého stupňa nie je zmenkovým súdom podľa § 10 Zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov, preto ani nemohol vo veci rozhodovať na základe predloženej zmenky ako jediného predloženého dôkazu. Taktiež súd nemôže z platnej zmenky ako jediného dôkazu čiastočne vyhovieť návrhu a čiastočne návrh zamietnuť.

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, má za cieľ zjednodušiť a zrýchliť konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v cezhraničných sporoch, aj toto konanie však musí zabezpečiť, aby proces bol spravodlivý a navrhovateľovi aby boli v ňom priznané nároky, ktoré mu vyplývajú z tohto nariadenia. Súd však musí zabezpečiť, aby bola v týchto cezhraničných konaniach vo veciach s nízkou hodnotou sporu zabezpečená aj ochrana práv spotrebiteľov. Nerešpektovanie vnútroštátneho právneho poriadku a práva Európskej únie o ochrane spotrebiteľa by bolo obchádzaním týchto právnych predpisov prostredníctvom konania podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007.

Odvolací súd preto nepovažuje za dôvodné odvolanie navrhovateľa proti rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým súd návrh o časti uplatneného zmenkového úroku 6 % a o celom uplatnenom úroku 0,25 % denne zo sumy 436,00 eur od 27.6.2010 do zaplattenia zamietol, pretože navrhovateľ v tomto konaní nenavrhol vydať zmenkový platobný rozkaz, navrhol vydať rozsudok podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, a preto bol povinný okrem zmenky predložiť aj iné listiny preukazujúce oprávnenosť vymáhanej pohľadávky.

Nepostačovalo preto, ak navrhovateľ predložil iba originál zmenky, pretože toto konanie nie je konaním podľa Zákona č. 191/1950 Zb. - Zákon zmenkový a šekový. Iba v konaní podľa tohto zákona, ak podľa § 175 ods. 1 O. s. p. navrhovateľ predloží v prvopise zmenku, o pravosti ktorej niet dôvodu pochybovať, súd vydá na návrh navrhovateľa zmenkový platobný rozkaz. Navrhovateľ v tomto konaní nenavrhol vydať zmenkový platobný rozkaz, ale rozsudok podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007, a preto súd nemohol v tomto konaní vychádzať zo zmenky ako z jediného listinného dôkazu svedčiaco o oprávnenosti uplatnenej pohľadávky navrhovateľa. Keďže navrhovateľ na výzvu súdu prvého stupňa nepredložil doplňujúce dokumenty podľa čl. 4/4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007, súd prvého stupňa rozhodol správne, keď návrh navrhovateľa zamietol v odvolaní napadnutej časti 6 % ročného úroku a o celom uplatnenom úroku 0,25% denne.

Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol správne, aj keď z iných dôvodov, keď zamietol návrh navrhovateľa na zaplattenie časti uplatneného 6 % ročného úroku a úroku 0,25 % denne, pretože navrhovateľ nepredložil na výzvu súdu prvého stupňa doplňujúce doklady svedčiace o tejto uplatnenej pohľadávke.

Pretože rozsudok súdu prvého stupňa v časti, v ktorej súd prvého stupňa vyhovel návrhu o zmenkovej sume 436,00 eur so 6 % ročným úrokom od 25.9.2013 do zaplattenia a zmenkovej odmeny vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 1,45 eur, nadobudol právoplatnosť podľa § 159 ods. 1 O. s. p., lebo odporca nepodal proti tomuto výroku rozsudku odvolanie, nemohol byť v tejto časti preskúmaný odvolacím súdom, aj keď bol vydaný na základe neúplného zistenia skutkového stavu podľa Nariadenia.

Odvolací súd na základe uvedeného potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti o nepriznaní časti 6 % ročného úroku a nepriznaní celého uplatneného úroku 0,25 % denne ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p.

Odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa aj vo výroku o trovách konania, o ktorých súd prvého stupňa správne rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože navrhovateľ, ktorému vznikli v tomto konaní na súde prvého stupňa trovy konania, mal vo veci úspech len čiastočný.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v
spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p. a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania,
pretože navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný a úspešnému odporcovi preukázateľné trovy
odvolacieho konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.